

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PENGUEN

özel 12

Geçen biz yokken eve
hırsız girmiş yine.

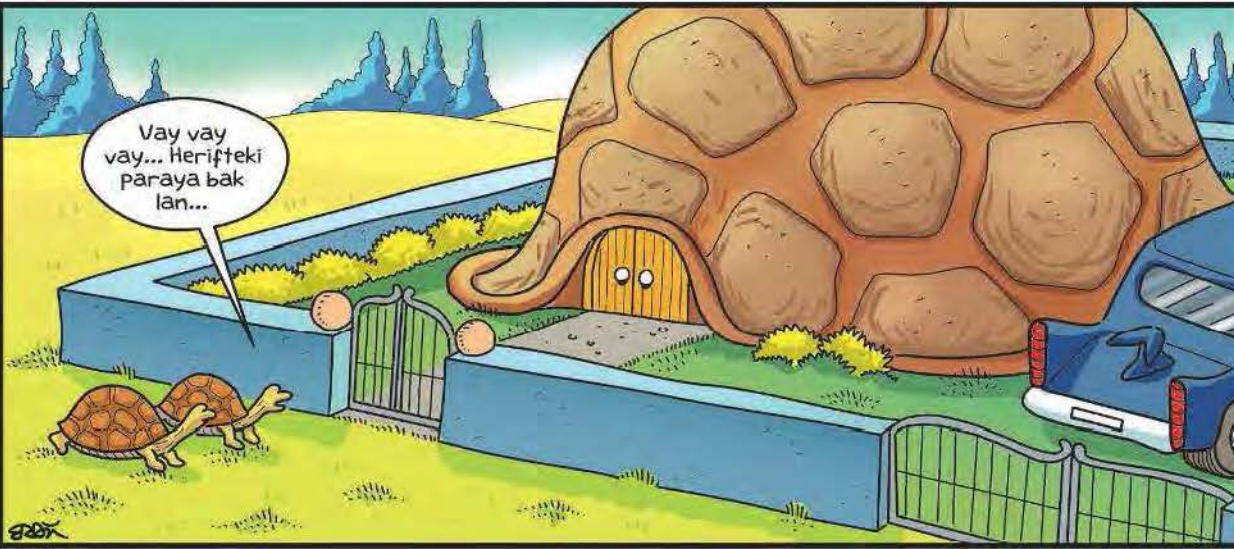
Yemin
ederim kırıcım
o telefonu!

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

www.erdilyasaroglu.com twitter.com/erdilyasaroglu

FAİLİ MEÇHUL

Kocamalı. Ben yeni gelindim. Gel olmak mutluluktur, demişlerdi. Onu bile anlamamıştım. Bıraksalar anlayacaktım belki ama bırakmadılar. Daha birbirimize alışmadan, daha öğrenmeden birbirimizin huyunu suyunu, onu aldılar benden. Askere gitmesi gerekmiş. Vatan borcuymuş, devlet görevi. Herkesin kocası gitmiş, haliyle benimki de gidecekmiş. Ne diyebilirdim. Sözüm boğazımda, elim böğrümde kaldım öylece.

Kocamalı, çekip aldılar benden. Bir süre öylece gezindim, taze evliliğimizin aralından, askere alınan kocamın hasretine alışmaya çalışarak. Sonra topladım kendimi. Silkinip attım kara bir bulut gibi üzerime çöken hasretin ağırlığını. Olsun dedim, gitsin yapsın askerliğini... Olsun dedim, devlet görevidir, vatan borcudur, ben beklerim dedim. Bekledim. Gün geldi babamın evinde kaldım, gün geldi kaynanamın yanına taşındım, bekledim. Çünkü sayılı gün çabuk geçer demişlerdi, çünkü giden gelir demişlerdi, beklenen döner. Bu sözleri umutlu bir çınçırak gibi kulağımda cınlatarak bekledim. Söyledikleri çıktı; bekledim, günler geçti, bekledim, aylar soldu, bekledim, yıl geride kaldı, bekledim, kocamın askerliği dibi delinmiş bir güğümde damlayan su gibi aktı geçti. Bekledim ve o bir gün çıkıp geldi.

Kocamalı; sevindim döndüğüne. O da sevindi. Niye sevinmesin, evine kavuştu, ailesine kavuştu, bana kavuştu. İkimiz yeniden bir olduk. İkimiz bir olunca kader bize gülümsedi. Biz de kadere gülümsedik, inandık ona, güvendik. Kadere güvenince bize bir iyilik daha yaptı; tuttu bir çocuk verdi. Sevincimiz arttı, mutluluğumuz yere göğe sığmaz oldu. Ama ne demişler dünyada mekan, ahrette iman. İmanımız tamdı Allah'a şükür, ama evimiz yoktu. Uğraştık, didindik, kuruş kuruş biriktirdik, taş taş üstüne koyduk bir de ev yaptık kendimize. Küçük bir ev, ama bizim. Kocam, ben, bebeğimiz bir de küçük evimiz sıkıştık şu koca dünyanın bir köşesine. Zannetim ki artık hep böyle olacak. Zannettim ki kader bize hep iyilik edecek. Zannettim ki bu güzel günler sürüp gidecek. Yanılmışım, beterin beteri varmış, yaşanacak güzel günler ileride derken, kötülük pusu kurmuş bizi beklemekteymiş.

Kocamalı, her sabah işe giderdi. Erken kalkar kahvaltısını hazırlardı. Çok bir şey değil, yarım ekmek, bir parça peynir, birkaç tane zeytin. Bir poşete sarar yanına alırdı. "Çayı işte içerim" derdi, "sen zahmet etme." O işe giderken, pencerede durur, sokaktan çıkışını izlerdim. Evin önündeki yaşlı incir ağacının yanından kıvrılır giderdi. Giderken hiç dönüp bakmazdı, bana el sallamazdı. Ben baksın isterdim, el sallamasa da şöyle bir gülümsesin. Akli başka yerde olurdu, başı önde

çıkıp giderdi sokaktan. Ben de bebeğimizin yanına dönerdim. Bebeğimiz uykuda olurdu o saatlerde, akşam geldiğinde görürdü babası. Bir sabah gidip de, bir daha gelmeyeceğini, bebemizi bir daha görmeyeceğini nereden bilirdim?

Kocamalı. Bir eylül sabahı, her zamanki gibi kahvaltısını hazırlayıp işe yolladım onu. Evden çıktığında saat sabahın yedisiydi. Evden çıkarken bir sıkıntı çıktı içime. Yaşlı incirin altından geçerken, sanki böğrümde kara saplı bir bıçak saplanmış gibi acıyla kıvrandım. Aldırmadım çünkü olacaktı bilmiyordum. Bilsem bırakır mıydım onu dışarı? Gitme derdim, evden hiç çıkma. Sen çalışmasan da yiyecek bir şeyler buluruz. Engel olurdu sokağa çıkmasına, gitmesine. Ama bilmiyordum. Kötü düşünceleri kovdum aklımdan. Üşütmüşüm diye kandırdım kendimi, yel girmiş böğrümde. Ama sıkıntı geçmedi. Yine aldırmadım, işe verdim kendimi. Kış geliyordu, bebeye hırka örüyordum, oyalanmak için onu aldım elime. Bir ilmek, bir ilmek daha, yok, olmadı, bıraktım, sıkıntı, alıcı kuşun demirden pençesi gibi sıkıyordu yüreğimi. Öyle boş boş otursam daha kötü olacaktı. Kalktım, evi temizledim biraz. Geceden kalan bulaşıkları yıkadım. Su ısıttım çamaşırlar

için... Yok, içimdeki sıkıntı bir türlü geçmek bilmiyordu. Pencereyi açtım, ferahlamak istedim biraz. O anda gördüm telaşla bize doğru gelen kaynanamı.

Kocamın annesiydi; iyi kadındı. Gelinler, kaynanalarını sevmez, ben severdim. Bana hep yardım ederdi. Seyirtip kapıyı açtım. Kaynanamın yüzünde derin bir gölge, kapıyı açar açmaz, yüzüme bile bakmadan içeriye dikti gözlerini. Korktum, telaşlandım, ben de onunla birlikte baktım içeriye. "Reşit hasta mı?" dedi içeride aradığını göremeyince. İçimdeki sıkıntı bir yürek gibi atmaya başladı. "Yok" dedim zapt edilmez sıkıntımı zapt etmeye çalışarak. "Hasta değil, şükür iyi, niye hasta olsun ki?" Kaynanamın gözlerindeki endişe bir kat daha arttı. Zayıf omuzları iyice çöktü. "İşe gitmemiş. Patronu aramış babanı." İçimdeki sıkıntı bütün bedenime yayıldı, ellerim, ayaklarım titremeye başladı.

Kocamın annesiydi, sanki bilebilmişim gibi karşıma geçmiş oğlunu soruyordu. "Belki" dedim, onu da kendimi de sakinleştirmeye çalışarak, "Belki patronu dışarıdan aramıştır babamı. Belki bilmiyordur Reşit'in işe gittiğini." Kaygıyla başını

Mert Dolapçioğlu

salladı kaynanam. "Yok kızım" dedi kederli bir sesle. "Adam dükkandan arıyormuş. İşin başlaymış." Durdu, "hatırla" dercesine yüzüne bakarak sordu: "İşe giderken bir yere uğrayacağım filan dedi mi?" O sormadan düşünmüştüm zaten. Yok, hiç bir yere uğramayacaktı. İşe gidecekti doğrudan. Patronun söylediği gibi işleri çoktu, sabah erkenden başlıyorlar, gece geç vakitlere kadar çalışıyorlardı. O anda ağlamaya başladı bebeğim, kalkıp kucağıma aldım. Onu sakinleştirmeye çalışırken, yanağımda bir sıcaklık hissettim, baktım ben de ağlıyordum.

Kocamla, o gün ne işe gitti, ne de eve döndü. Akşama doğru mahalledeki karakola götürdüler beni ve bebeğimi. Orada kayınbabam da vardı. Masasının üzerindeki telsizi cızırdayan bir polis sorular sordu bana. Hep kocamla ilgili sorular. Kocam hangi gazeteyi okurmuş,

Ölüm, aç bir kurt gibidir, bir kez girdi mi koyun sürüsünün içine, asla tek kurbanla yetinmez.

hangi televizyonu izlemiş, siyasi görüşü neymiş? Ben, neden bu soruları sorulduğunu anlamadım. Anlamasam da cevapladım bütün sorularını, cevapladım bildiğim kadarını, cevapladım, çünkü kocamı bulacaklarını sandım. Ama bulmadılar. O gece geçti, bulmadılar, ertesi gün geçti, bulmadılar, o hafta geçti bulmadılar. Bir daha da polisler gözümüze görünmez oldu.

Kocamla, günlerdir kayıptı. Kayıp günlerinin içinden bir adam geldi. "Bekçiym" dedi, "karakol bekçisi değil, ilerideki parkı bekliyorum. Kocanı tanırdım. Her sabah bizim parkın önünden geçerdin. Elinde bir poşet olurdu, her sabah sakin adımlarla parkın önünden geçip işe giderdin. Kaybolduğu gün de parkın önünden geçip işe gidiyordun. Ama beyaz bir minibüsten elinde telsiz olan iki kişi indi. Kocanı durdurdular. Kimliğine baktıklarını gördüm. Kocana sorular sorular, uzaktım, ne sorularını duyamadım. Sonra kocanı apar topar minibüse soktular, hızla uzaklaşıp gittiler.

Eğer o beyaz minübüsü bulursan, kayıp kocanı da bulursun."

Park bekçisiydi. Kocamı en son gören adamdı. Kocam hakkında söz söyleyen tek adamdı. Onun sözlerine tutunduk. Yeniden karakola gittik, duyduklarımızı anlattık. Park bekçisini de çağırdılar. O da anlattı. Ama polisler ona inanmadılar. Minibüsün plakasını sordular, bekçi hatırlayamadı. Minibüsün markasını söyledi, rengini söyledi, içinden inen adamları tarif etti, ama ona inanmadılar. Masasının üzerinde telsizi cızırdayan polis bir de azarladı bekçiyi, "Emin olmadan nasıl polisleri suçlarsın", diye. Korktuğundan mı, utanışından mı anlamadım, bekçi başını öne eğdi. Telsizi cızırdayan polis, "Biz araştırırız" deyip savdı bizi. Dışarı çıkınca, park bekçisi yanıma geldi. "Hiç şüphem yok" dedi inatla, "kocanı kaçıran telsizli polislerdi. Ama bu işi burada çözemezsiniz, sırtınızı birine dayamanız lazım. Ankara'dan tanıdık bulmanız lazım."

Biz sırtımızı dayayacak birini ararken, Ankara'dan, milletvekillerinden medet umarken günler birbiri ardına devriliyordu. Bir sabah kayınbabam çaldı evin kapısını. Yüzü sapsarıydı, elleri titriyordu. "Parkın bekçisi" dedi elleri

gibi titreyen sesiyle. "Parkın bekçisini vurmuşlar. İki gözüne birer kurşun sıkılmışlar. Bir daha görmesin, gördüğünü söylemesin diye." Bekçinin vurulduğunu duyunca ben de başladım yaprak gibi titremeye. Zavallı adamın kanlar içinde yatan görüntüsü gelip gözlerimin ortasına oturunca anladım kocamı bir daha göremeyeceğimi. Anladım onun da bekçi gibi acımasızca öldürüleceğini. Çünkü ölüm aç bir kurt gibidir, bir kez girdi mi koyun sürüsünün içine, asla tek kurbanla yetinmez.

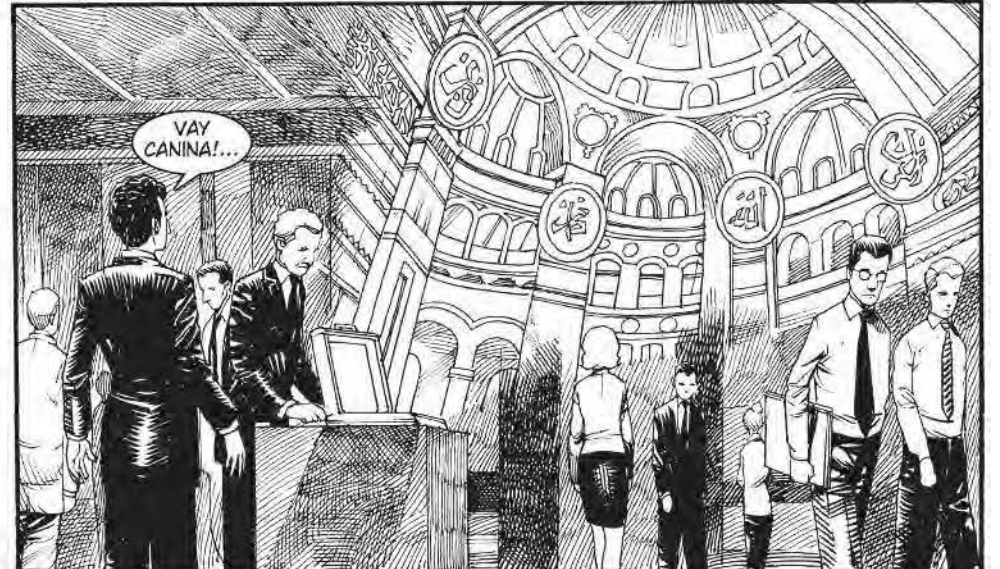
Kocamla. Ben yeni gelindim. Gelin olmak mutluluktur, demişlerdi. Onu bile anlamamıştım. Bıraksalar anlayacaktım belki ama bırakmadılar. Daha birbirimize alışmadan, daha öğrenmeden birbirimizin huyunu suyunu, onu alırlar benden. Kocamla, bir sabah işe diye çıktı evden. Bir daha geri dönmedi. Günler sonra tıpkı bekçi gibi ölüsünü buldular bir yol kenarında. Kocamla, onu niye öldürdüler anlayamadım, onu niye benden alırlar bilemedim. ☹

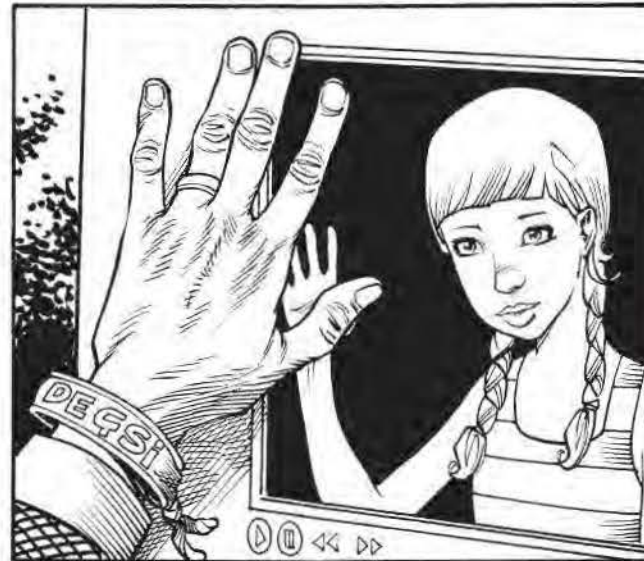

**MENTES
PERKER**

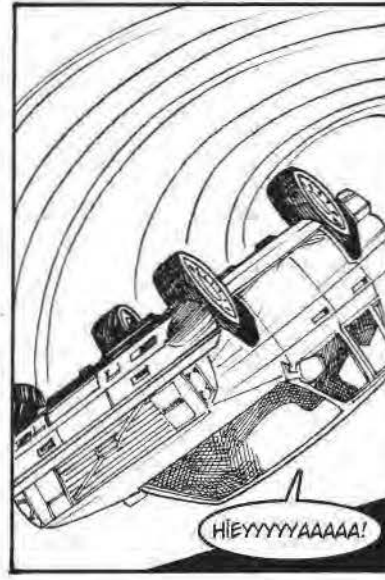

İçli Köfte

KEDİLERİN KANKASI

Çocukluktan beri kedisiz geçen zamanım olmadı. Hepsinin bilgeliği ayrı. Anlatmak zaten bana düşmez. Yıllarca hep omzumda olanı, gençlikte muavin gibi yolculuk yapanı, kullandığım arabayı karavan belleyeni, akademiye giderken sokak başına kadar geçirip dönüşümü karşılayani... Tebahhur eder sana şekli, ölümü, üzüntüsü ile yük olmamak için, nice insanın nankör ve hain eliye yaftalandığı kedi. Söz uçar ama kedi kalır hep bir şekilde. Kedi profesyonel, dikkatli, sessiz, şakacı, kedidir kısaca. En son bir tanesi vardı çok sevdiğim. O da geline toparlanamadım. Kararım kesin bundan sonra değil kedi, saksı çiçeği bile sokmayacaktım hayatıma. Sonlu ilişkiler yaş alılıkça fena yara açıyor dimağda.

Kopamıyorum kedilerden, lakin gayet gerçekçi bir düzlemde sürdürüyordum temasımı. En fazla, balkonda iki leğeni tencere kapak tekniği ile birleştirip Apollo kapsülü yapmak, tabii bir tas su o da genel hizmet açısından. Tanışız hepsiyle, şahsen Sniper (tek gözü var), N'aber ve Gelgel küçük bir trio şu andaki. Evcil değil bu üçlü, kendisini sevdirmeyen minyatür kaplan hepsi. Geçen mayıs sonu N'aber lebalep hamile kapsülle çok takılır olmuştu. Bir

sabah balkonda karşılaştık, doğurmuş, karnı düz. Balkon sıcak, kenarda oturuyor, bitkin. Bana, içeri, sonra yavruların olduğu yere ve tekrar eve bakıyor. Derdini bakışları ile anlattı gözleri ile "Al onları" diye tarif etti. İçeri aldım kapsülü, günlerce çıkmadı yavruların yanından. Yemek ve su dışında, hep orada. Leğene sığmaz olurlar bir zaman sonra, ne de olsa dört bebe + bir anne. Daha ferah bir konut yaptım. Bu arada da N'aber ile samimiyet ilerledi. Tabii ilk dönemde ellerime bıraktığı Wolferin izlerini saymaz isek.

Gece boyunca o delirten tartışma programları, akli sütlaca bağlayan belgeseller yerine evdeki yavruları seyrettiğimden enerjimin nasıl yükseldiğini anlatamam. Daha az öfkeli, gülümseyen, keyifli bir insan oldum resmen. Hepsi fişe takılmış, açık unutulmuş gibiler. Yaşıyor olmanın keyfi, serserilik, oyun fıskırıyor her anlarından. Dünya üzerindeki her şeyi yere atıyor. Sıçmaları için koyduğum kumu yemeyi, işedikten sonra içinde oynamayı tercih ediyorlar. Aniden ve her yöne, kontrolsüzce, sürü halinde koşuyorlar. Hele sarmaşıp uyuduklarında elleri ayakları atarken rüyalar âlemine bir gidişleri var, sorma. Bir de en özendiğim; hep çıplaklar.

Yavrular güçlenmeye başladıkça ilişkimiz salon, mutfak, yatak odası ve aynı anda lavaboya gitmek genelinde ilerledi. Aramızda bir bağ oluştu. Eve erken kaçıyorum, işim ne olursa olsun, aklım kalıyor. Deli mutfakçı yetilerimi bir de kedi dünyasında sınadım, aferin aldım. Hafif sarımsağa bayılıyor manyaklar. Haşlanmış havuç ve kimyon hoşlarına gidiyor. Bir tanesi zeytin, öbürküsü çam fıstığı meraklısı.

Tekrarlanmayan bilgi unutulur. Aslında hayatın ne kadar kolay olduğunu, siyah, beyaz, lekeli, tekir olsalar bile ayrımcılıktan uzak, birlikte ve şahane yaşayabildiklerini; göbeklerindeki süt ve kayısı karışımı aromayı koklayınca, yüzümdeki

gülümsemenin ruha da ne kadar iyi geldiğini; oyun sonrası kulağıma o göbeğe dayayıp dakikada yüzlerce kez atan o pıtır pıtır kalp seslerinin içimi yumuşattığını hatırladım. Ne kadar ihtiyacım varmış bir şeye bağlanmaya, sevmeye, özenli bir ihtimam göstermeye...

Bu arada, düdük kadar evde bizler bu karnaval havasını yaşarken, dışarıda kendi türümün önce kendisi arından her tür canlı yapıyı bozup, öldürüp, geri dönülmez şekilde sömürerek yok ettiğini tekrar görünce utandım. Alışmışım oysaki. Ama çevrende azıcık iyilik ve güzellik olunca hatırlıyorsun yine insanlığını. Nefret, kötülük, açgözlülük, sadistlik ve öfke her adem evladının genine işliyor; işlemeyen kendisini koruyan da bundan zarar görüyor. Sonuçta bir anne ile dört yavrusunun kurulduğu sistem binlerce yıl yaşayamadığımız huzur ve masumiyeti, hatta

Nefret, kötülük, açgözlülük, sadistlik ve öfke her adem evladının genine işliyor; işlemeyen, kendisini koruyan da bundan zarar görüyor.

beni dahi evrimlerine ekledi. O sırada bizler; gen havuzu ve ruhlarımıza yüzyıllar boyu silinmeyen, devam eden savaşlar, ölümler, hinc, intikam ve düşmanlıklar kattık. Tabiat, kader, hayat, zamandan alıktığımızı nasıl geri vereceğiz? Artık ödemeyi kime yapacağımızı bile bildiğimizden emin değilim.

O yüzden akıl eksikliğinden gelen bir öz güven ile kendini insanların Tanrısı sanan bir "Lider" yerine, kedilerin kankası olan bir çatlak bin kez yeğdir. ☹

BARİŞ SÖNMEZ

instagram.com/bjsnmez
twitter.com/bjsnmez

ÖZER AYDOĞAN

MANTIK BOZAN

BÜTÜN İNSANLAR ÖLÜMLÜDÜR. ARİSTO BİR İNSANDIR. ÖYLEYSE ARİSTO DA...

YA BIRAK ARİSTO İNSAN FALAN DİL, İNSAN SANMIŞTİM ONU.

SİSTEM ÇÖKTÜ.

OĞLAN DAHİ ÇIKTIĞINDAN BERİ GÖZÜME UYKU GİRMİYOR. O KADAR ZEKAYLA BU BİZİ DONU- MUZA KADAR SOYMASIN. CAHİL İNSANLARIZ BİZ.

HAYRİ Bİ ŞEY DİYCEM AMA KIZMA, BEN ON HANELİ RAKAMLA- RI KAFAMDAN ÇARPABİLİYORUM.

EV KURTLAR SOFRASI OLMUŞ...

UYURKEN GENE BENİM AYAKKABILARI YÜRÜTMÜŞLER ZELİHA.

DRAKULA BEY SİZ TABUTA GİRİNCE BEN ONLARI KAPININ ÖNÜNE KOYDUM.

ABİ, ÇİÇEKLERLE KONUŞMAN LAZIM İYİ GELİŞMELERİ İÇİN.

BEN TUTUĞUM O KONLIDA, KARŞIM- DAKİ LAF ATACAK Kİ KONUŞABİLİYİM.

RADYOAKTİF BİR KAZA GEÇİRDİM BABA, HASTANE- DEYDİM.

İNŞALLAH SİGORTA KARŞILAR MASRAFI.

BABA, UÇABİLİYORUM BEN.

UÇTUĞUNU SÖYLEME, SİGORTA PARA VERMEZ O ZAMAN.

BİREYİN KORKULARINI YANSITIYORUM TABLOLARIMDA...

BENİM SIRTIMIN ORTASINDA LEKE GİBİ Bİ ŞEY ÇIKTI, KÖTÜ Bİ ŞEY ÇIKACAK DİYE KORKU- YORUM, HAH TAM ORADA.

PSİKOLOJİK SIKINTISI OLMAYAN ADAM

VALLA BIRAK- SAN ON SAAT YATARIM BURDA.

ÇOCUKLUĞUNUZDA HİÇ YATIRMAMIŞ OLABİLİRLER Mİ ACABA SİZİ?

YOK, ÇOCUKKEN DE HEP YATARDIM.

ŞEREFSİZ!

MAKİNELERLE İNSANLARIN SAVAŞI SÜRERKEN...

SALİH DUR! SEN DE BİZDENSİN. AHHH!

BU FİRMADA SABAHATAN AKŞAMA KADAR MAKİNE GİBİ ÇALIŞIYORUM.

GEÇENDE DEDİĞİN LAF ÇOK DOĞRU, YILDIZLARA BAKINCA İNSAN NE KADAR ÖNEMSİZ OLDUĞUNU ANLIYOR.

ABİ BANA ŞİRKETTE ÖNEMLİ BİR POZİSYON ÖNERDİLER, TAKILMIYCAM ARTIK SENİNLE.

SATTI ŞEREFSİZ!

LOM BAK

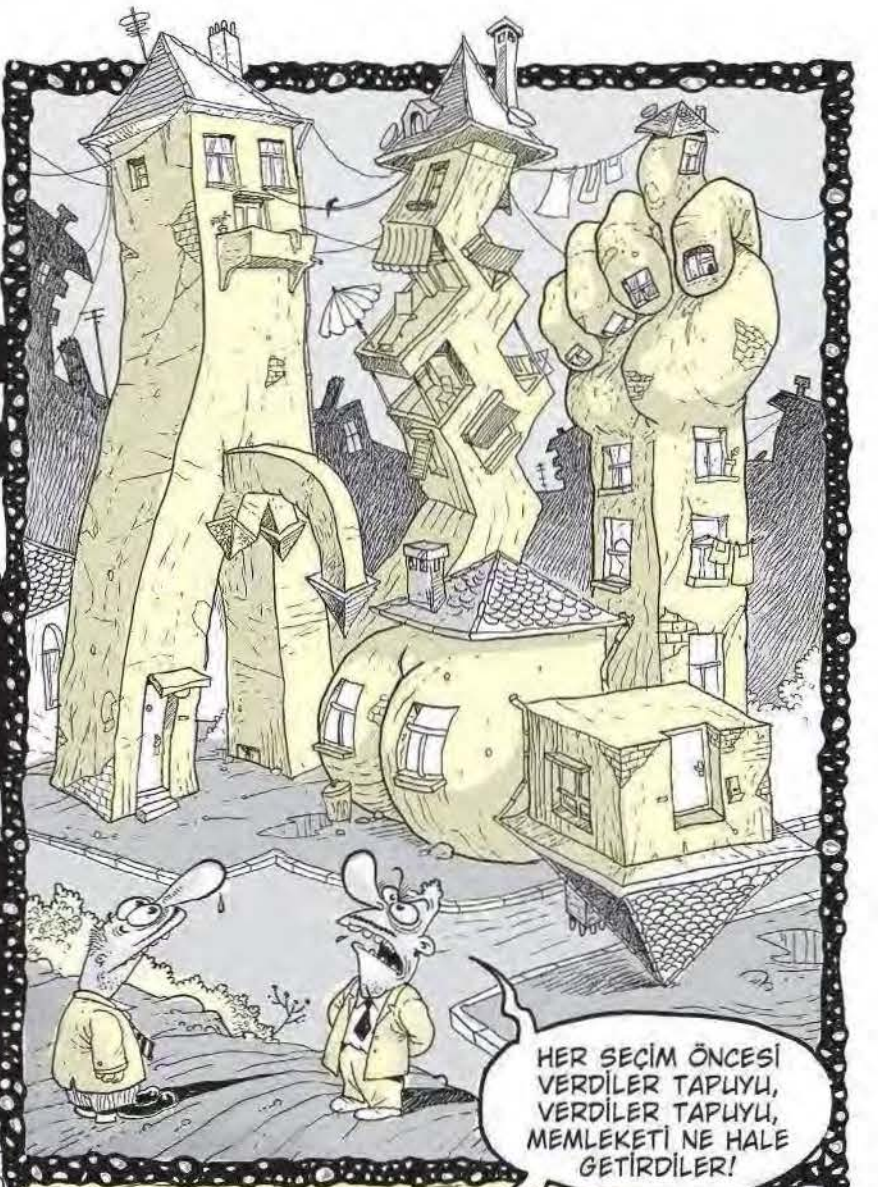
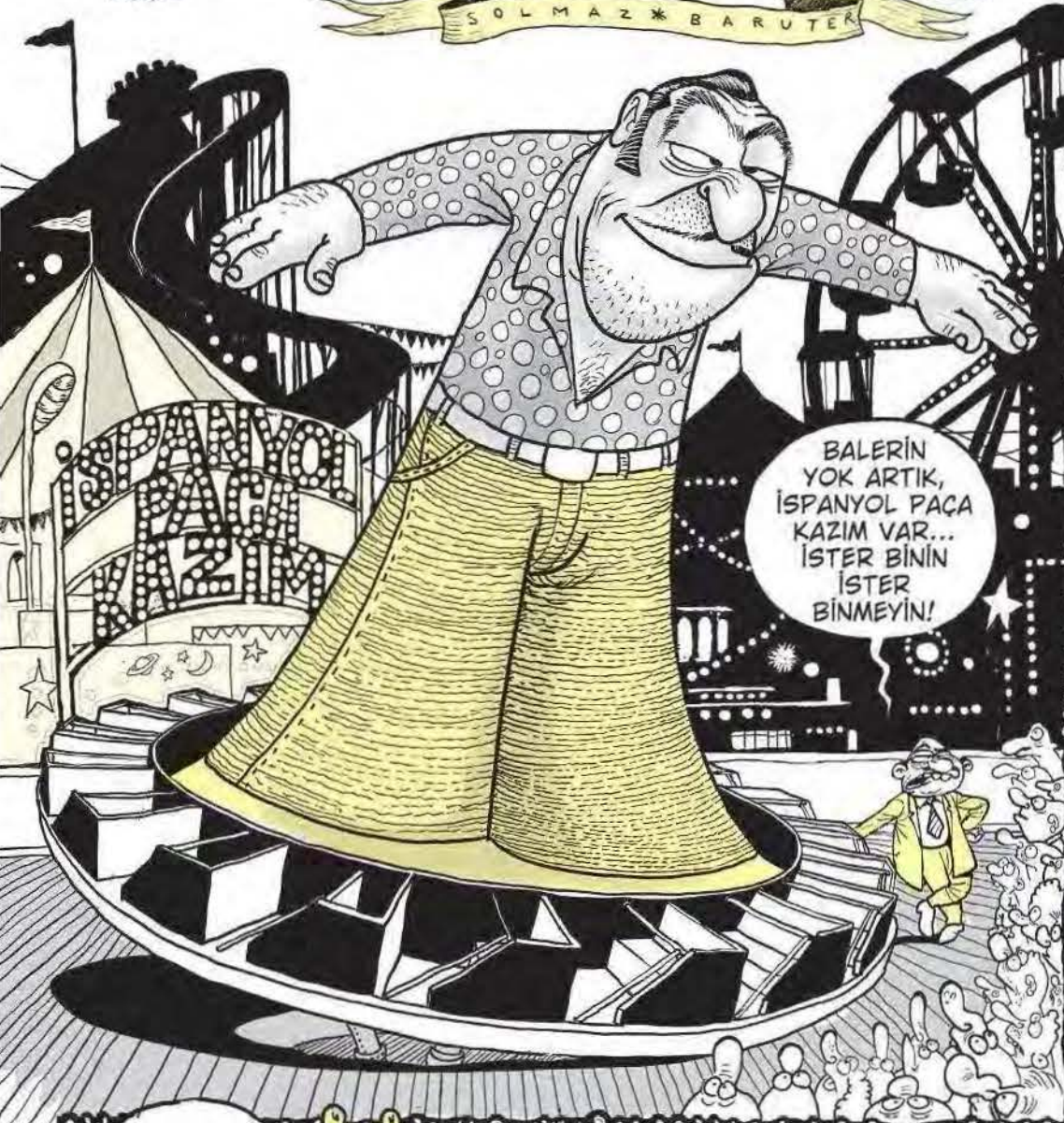
Bahadır Baruter

Fatih Solmaz

Lomlak

SOLMAZ * BARUTER

**SANA VARLIĞINI
HISSETTİRİREN ACILARINDIR**

**TABİİ Bİ DE APARTMANDAKİ
FOTOSELLİ LAMBALAR**

**EVET
DİNLİYORUM**

**NASIL BÖYLE MUTLU
İNSANLAR OLABİLDİĞİNİZİ
ANLATIN BANA.**

**O'NA "SEVGİLİ MİYİZ YOKSA
ARKADAŞ MİYİZİ" SORMA
ÇALIŞMALARIN TÜM
HIZIYLA SÜRÜYOR.**

SEVDİĞİM ŞEYLER: Tatil

Genel olarak gamsız ve tasasız bir insan olduğum için, hayatım tatil gibi geçiyor diyebilirim. Ama gibi. Tatil değil. Bu gibilik yüzünden tatilleri çok severim. Hastasıyım lan tatilin! Hatta bence tatil sonrası mutlaka bir tatil daha yapmak gerekiyor. Çünkü neden? Tatil dediğimiz organizasyona çıkarken çoklu dolu olduğumuz için tatillerde genelde ayı gibi aktivitelere giriyoruz. İşte; her gece eğlenelim, içelim, şu karşıdaki dağa çıkalım, dubalara kadar yüzelim, yetmedi karşıki adaya kadar yine yüzelim falan... Normal hayatında mutfaktan su almaya üşenen insanlar, bir hafta içinde, hayatları boyunca etmedikleri kadar hareket edince haliyle yoruluyor. Tatilden dönenlerin denyo gibi olmalarının sebebi işte bu yorgunluk, yoksa işe dönme bunalımı falan değil. İşte bu yüzden bence tatil sonrası tatili diye bir şeyin olması şart!

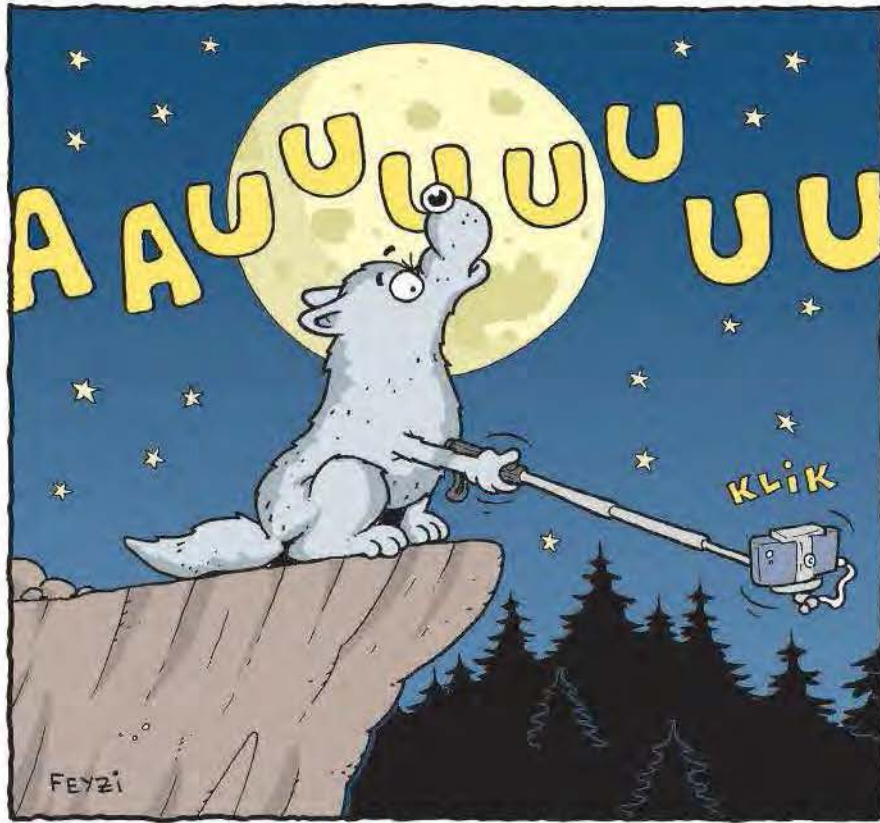
İlk tatilime 2 yaşındayken çıktım. Gerçekten tatil gibi olan tatil oydu. Henüz IQ 4-5 seviyesinde olduğundan kendi başıma bir şey yapmama pek izin yoktu. (Altıma işlemek ve sıçmak haricinde.) Dolayısıyla bence şu anda para verip yapamayacağınız bir tatil yaptım. Yemeğim ağzıma verildi, suyum, sütüm biberonla keza öyle. Efendime söylüyüm, sürekli yattım. Gölgeye göre yerim değiştirildi. Sıcak basmasın diye gazeteyle yellendirildim (Datça'da tatil yaptığımız ve orta sınıf bir aile olduğumuz için haliyle palmye yaprağıyla yellendirilmedim.) Efendim sinek ısırmasın diye cibinlikler altında yatırmalar falan... Gerçekten, tatil gibi tatildi.

Biraz büyüyünce ailedeki el bebek gül bebek konumumu -haliyle- kaybettim. Bir de zaten erkek çocuksun, ergenliğe girdiğin zaman tipin falan kayıyor. Pis bir bıyığın çıkıyor, kolların gereksiz uzuyor, ayağının biri 40 diğeri 38 numara falan... Evlat olsan sevilmecek kıvama geliyorsun ki bir de işin kötüsü evlatsın. Neyse işte benim o tıpsızlık abidesi dönemlerimde, babam herhalde evden de uzaklaşayım diye her yaz bana bir iş kitledi. Yani adamın çabasını takdir ediyorum, evladı bir iş-güç sahibi olsun diye birtakım ticari atılımlar yapıyor, kendi bütçesine ve çevresine göre ama insan bir döner malına bakar... O da benden çok abime güveneli sanırım. Ama abim tabii ki "Merak etme babacığım, Serkan'la biz bu işin üstesinden geliriz, ben zaten işin hep başındayım. Ver elini öpeyim..." gibi bir tavır göstermesine rağmen tam bir kurnaz gibi bütün bu ticari organizasyonlarda bir gölge gibi yer alı. Gerçekten gölge gibiydi zira ortalıkta hiç yoktu pis herif. (Hastasıyım!) Abisi manitacılık kovalayan her erkek kardeş gibi işleri ben üstlendim ama gel gör ki ben de kafa olmadıgından babamın bize kurduğu bütün o işleri batırmayı başardık. Ulan zaten tatil yapamadım bir de işleri batırdım falan, 7-0 yenik başladım hayata.

Şimdi düşünüyorum da, sanırım 11-12 yaşından beri tatil yapmadım lan! Şu anda bile hesapta tatildeyken bu yazıyı yazıyorum. Manyak mıyım lan ben? Gidip bi denize menize bi şeye gireyim de kafam rahatlasın. Bu yazıyı da göndermiyem dergiye. Skerler! Kötü miyiz lan biz! Akıllı olacaksınız Selçuk efendi, Erdil efendi! Aloooo!..

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam - Emirhan Perker
Güven Bilge - İlker Altungök - Mert Dolapçioğlu

ORTAM NİHAyet AJANS DİREKTÖRÜ GAKAL ŞAHİN'LE DENKLEŞMİŞ, AJANSI AKİBETİ HUSUSUNDA KONUŞMAKTADIR.

EEE KARDEŞ; DE BAKEM NE POZİSYONDA İSTİHDAM EDECEKTİK SENİ?

E BABA...
ARD DİREKTÖRLÜĞÜ
AKETİMİ YOK MU
ŞU KARDEŞİN?

KILLANMIŞ POZUS-
YONDAN; NE AYAK
DIYE KOLAGAN
EDİYO
GAKAL
OGLAN.

SAHİN'İN ÖLEŞİYE SESSİZLİK SÜRECİNİN ARDINDAN
KAFASINDA NEYİ ÖLĞÜ BİTİ BİLİNMEZ AMMA MU-
AZZAM GÖZ BOYAMACI TEKLİFİ GELİR...

HACIM...GEL SENİ FETİH HOLDİNG'İN SEKTÖR
DERGİLERİNE KREATİF DİREKTÖR YAPALIM HA?

NASI KOLPA
Bi is, NASI
KOLPA Bi
TiTR....

Y HAVACILIK VE
UGAK TRİBİ...
GÖNLÜNDE YATAN
ASLAN; "PILOT"
OLSAYDI BU KA-
DAR ZALİM OL-
MAZDI. BU MA-
KETLERE DOKANA-
NIN VAY HALİNE.

GAZETELERDEKİ
ADAS MESHURİYET
KUPÜRLERİNİN
ESPRİKLI BİR
MEGALOMANI...

SARININ

VEE PEŞİNDEN
GELEN ENGİN
SESSİZLİK...

"KREATİF DİREKTÖR" HAVALI Bİ PAYE... AMMA NE MAAS,
NE SİGORTA HIÇ Bİ ŞEY SÖYLEMEMİŞTİR GAKAL ŞAHİN...

KOÇU... BİLİYOSUN KRİZDEYİZ... SİGORTA MİGORTA HEPSİ
HALLÖLÜR. AYBAŞINDA DA YAZARIZ
NASI YILLARCA... SANA BİŞEYLER. SEN HELE
Bİ BASLA BAKALIM...

NASI
YILLARCA
SALLAR,
NASI
ISTISMAR
EDER !!
ADAMI...

LA SKTİR GİT PAŞA! BIRAKSAK RESMEN SKİCEK
BİDİ SAPIK SKTİRR!)

HADI GEL
OKTAY'LA
TANIŞ-
TIRIIM
SENİ...

GÖRDÜNÜZ Dİ Mİ
İTİ NASI KONTIRPIYEDE
BIRAKTI, DENGESİNİ BOZDU...

BAK; BU DERGİLERİN GÖRSEL YÖNETMENİ OKTAY...
OKTAY, BAK BU DA YENİ KREATİF DİREKTÖRÜMÜZ

24
KULLUĞA
BAK!

BUNDAN BÖYLE VOLTRANI OLUŞTURACAKSINIZ...
OKTAY, SEN ORTAM'A PROGRAMLARI FELAN ÖĞRE-
TİVER, ORTAM; SEN DE O MÜTHİŞ GÖRSEL YE-
TENEGİNİLE PERGİLE-
Rİ HILLSİDER'E
DÖNDERECEN
OKEY Mİ...

Hig mi
PROGRAM
Bilmiyo?

EVEET, BU KOLPA ALEMİNEN KOLPA FİGÜRLERİNDENDİR OKTAY... AYAK-
GİLİK, OFİS BOYLUK VE ŞİMDİ DE SKİNDİPİK SEKTÖR DERGİLERİNİN GÖR-
SEL YÖNETMENLİK T.T.İ.İ.Y.E. KARIYER MERDİVENLERİNİ TIRMANMAKTADIR.

SAYET MASTERLARI GÖRMEZSE POSTSKRİPT VERİR. SPOT RENKLERİ KONTROLEDİP PDF'LERİ GİÇİSA GÖNDERİYORUZ...

SANKI NASA'NIN DAHİ
DIGITAL GÜÇÜNE EDASINDA
NASI KAFA KARİSTİRİCİ,
ANLASHILMAZ
KONUŞUYO
DENYO...

SAĞLARI MOS TA KESİLMİŞ
ME HER TÜRLÜ ATRAKSİYONA
DİBİNE KADAR
GİRMİŞ MODEL
BOŞ BOŞ
BAKIYO...

SANDALYEMİ ALABİLİR MİYİM KARDEŞ...

HIAA, PA... PARDON,
KUSURA BAKMA HOCAM
YAA...

5 DARBAYA
BAK DAR-
BAYAA.

KODUĞUNUN YERİNDE BÜTÜN SANDALYELER SAHİPLİDİR VE HER SANDALYENİN ÜZERİNDE KİME AİT OLDUĞUNUN GİZLİ SİFRELERİ, ALAMETİ FARKIYALARI VARDIR. ORTAM PIC GİBİ AYAKTA KALAKMIŞTIR...

SAĞLARI SIKLAŞTIRALIM, OR-
TALARA DOĞRU İLERLEYELİM.
BEYLER... KALABALIK MI ETTİ
LAZ MI KOTUYO İBN

→ DAHA DA
FENASI KIZ-
LARIN KAR-
SISINDA YA-
ZIK GOCUK
POZISYONUNA
DUSMEK.

DÜŞA AJANSA NASIL DA HAVALI Bİ GİRİŞ YAPACAĞINI UMMUŞTU ELEMAN...
AMMA Mİ CADELESİZ, SAVAŞ VERMEDEN ASLA VE KATA KİMSE KİMSEYE
KOLTUK VERMİYOR İŞTE BU ALEMDE... İSTİSNALAR HARİF TABİİ...

A cartoon illustration of a man with a large nose and a speech bubble saying "VAAY!". The man is wearing a green shirt and has a surprised expression. The speech bubble is on the left, and the man's head is on the right. The background is a light yellow color.

AL ORTAMCIIM,
GAY OCAĞINDAKI
SANDALYİYİ GETİR
DİM. FAKAT DİKKAT
ET ARKANA FAZLA
ABANMA, KIRIK...

YİNE DİYİKTİ.
DİĞER HALDEN
ANLAMAYAN
O SİĞİRLARA
İNSANLIK DER-
Sİ VERİYOR
AMMA
ORTAM
DAHA
ADINI
BİLMİYOR
ONUN...

0 HER İŞYERİNDE MEVCUT
OLAN KIRIK, BELA SANDAL-
YEDİR ORTAMIN KISMETİNE
DÜŞEN.

AJANS DİREKTÖRÜ SAHİN ORTAM'I FETİH HOLDİNG SEKTÖR DER-
GİLERİNE KREATİF DİREKTÖR TİTİLE AYAMISTIR. GÖRSEL YÖ-
NETMEN TİTRİNDEKİ OFİS BOY MENSEİLLİ OKTAY HESAPTA
ORTAM'A SİSTEMİ, PROGRAMLARI FELAN GÖSTERMEKTEDİR.

BAK ŞİMDİ ŞURDAKİ MASTER SAYFALARI ALIYORUM, HOOP
FORMAYI BAĞLAYIP KONVÖRTLEYİP, SAYFA TRANSFERE BAĞLANIP
PREFERENSTEN REDRAWU EMBEDLEYİP OKEY DİYORUM...

KAFASI KARİSSİN DA
PES EDİP SEKTİ-
RİP GİTİSİN
HESABI.

FORMA NE, KONVÖRT NE ?

TAKİR TUKUR TAKUR...

BU ZALİM DÜZEN GEDİKPAŞA'DA KERİM'i BURADA DA BU
İPNETİ ÇIKARMISTIR ORTAM'IN KARŞISINA KALE DUVARI
GİBİ... MİNTİKALARINI AĞ SİRTLANLAR GİBİ KOLLUYO-
LARDIR ADETA, ASSLA RAKİP İSTEMİYOLARDIR...

OHOHHH... BABAM SEN DAHA FORMAYI BİLMİYON, İŞİMİZ
VAR... AZ MÜSADE ETÇEN Mİ NİŞANLIM MESİNCİRDA DA...

BU DAKKA DA RAKSIZ,
METALSİZ TAKIL LA...
EN AZGIN RAKİRDAN
DAHA RAKIR, SON-
RADAN RAKGI...

EEE, ELEMANDA HAKLI... KADER İBRESİNDE Bİ
FABRİKANIN GÜVENLİKSİZİ OLMAK VARKENE
TIRNAKLARINLA TUTUNARAK BU TİTRE GEL-
MEK, VAROŞ KÖKÜNDEN SİYRİLMAK UĞRU
NA TRENDLERİ NEFESİ ENSESİNDE TAUP
ETMEK HER BABAYİĞİDİN HARCİ DEĞİL-
DİR HA? ÖLÜMÜNE MEVZİNİ SAVUNUR
ELBET...

BU ENTERESAN
YAZILI, PAHALI
ANARŞİK TİSÖRT-
LERİN NERDE
SATILDIĞINI SO-
NUNDA KEŞET-
MİŞ.

BU SAĞLAR FORMU-
NU BULANA KADAR
5 MAŞ YEDİ.

PİYASATA
GİKAR GİK-
MAZ ALDI
I-PHONE'U.
KİMSEDE YOK-
KEN ONDA
VARDI.

DİRNAKLARI
UZATMIŞ
AYNEN...
GİTAR
HASLETİ
OLMAZSA
OLMAZ...

2500
AVROLUK
SAAT.

ÖYLE Bİ DÖYME
YAPTIRMİŞ Kİ
"BEN DE SİZ-
DENİM"
DAMGASI
GİBİ; MU-
AZAM
ANLAMLAR
İGERİYOR.

TİSÖRTÜN
ASLA İGERİ
SOKULMAMA-
SI KAİDE-
SİNE SEC-
DE ETMİŞ.

HEPİSİ
MARKA,
PAHALI.

HEPİSİ
MARKA,
PAHALI.

FERAT ORTAM'DA KOSKUCA Bİ REKLAM KAMPANYASINA İMZA
ATMIŞ YAMAN Bİ OĞLANDIR; MEVZİYİ KAYBETMEYE NİYETİ
YOKTUR. SEN KİMSİN Kİ TRİP YAPIYOSUN KOSKUCA KREA-
TİF DİREKTÖRÜ DİPLOMASIZ İBNE!.. SİĞİNACAĞI TEK
LİMAN KORAY'DIR; AMMA O İBNE DE, HER ANALİTİK
KAFASI SAĞLAM ADAM GİBİ İŞİNE MUTLAK KONSANTRİ
POZİSYONDADIR.

KORAY'A ATTICI
ZARFLARA
KARŞILIK
ALAMIYO,
PECİ KON-
TİRPTEDE
KALMIŞ. BOŞ
BOŞ BAKIYO
EKRANA,
ŞUURSUZ-
CA...

ÇALISIRKENE NE ANA-
SINI, NE BABASINI TANI-
MAZ MODEL. PIC GİBİ
BIRAKIR ADAMI ORTADA.

KORAY'IN YANINDA BİR MÜDDET MANASIZCA BEKLEMENİN ARDINDAN
KİMLENMİŞ Bİ POZİSYONDA HERKESE GÖZDAĞI VETİRCESİNE DİREK-
TÖRÜN ODASINA YÖNLENİR KANKASIYMIŞ EDASINDA.

BU TATAYUS NASIL
Bİ KARARETİ Bİ MEV-
ZUDUR ARANIR
DA...

BU NE CÜRET "BAKİSİ-
SANKİ ZİFAF ODASINA
GİRİLMİŞ."

AAA...
PARDON
MODAM
YAA...

SANKİ HERKEŞLER ONUN BU ORTADA KALMIŞ POZİSYONUNUN FARKINDADIR...

BANA BİBUĞUK
KANAT SÖYLESENE
ACISI BOL OLSUN...
CİNBİBER DE KOT-
SUNLAR.
TORPİLLİ
OLSUN...

BEN İSTEMEM, SIKI
KAVALTİ YAPTIM...

BEN DÜRÜMCÜYÜ
ARİYORUM;
VAR MI
BİŞEY
İSTEYEN?

MÜSESE TELEFONUNDAN
HATINCA BİTMEK BİMEZ TÖ-
LEFON GÖRÜŞMELERİ...
ALAMADIĞI ZAMMIN
ACISINI BÖYLE
GİKARAYO.

BANA DA
AYNINDAN,
TORPİLLİ...

EYVAH... KİMSE SORMUYOR
ORTAM'A. NE MULTİNET
KARTI VAR, NE DE HUKUKU
BELİRLİ. SORAHIN ÜSTÜNE
KALACAK KORKUSU... SOR-
MASINLAR OKEY; AMMA
POZİSYONUNUN SAKATLIĞINI
DEKLARE ETMESİNLER...

TAM BU CEHENNEMDEN SİYRTMAK İÇİN DİŞARİYA
DOĞRU HAMLE YAPTIĞI ANDA KORKTUĞU BA-
ŞINA GELİR; "YAZIK GÜÇÜK POZİSYONU..."

AAYY... GÜÇÜĞA SORMADIIN... ORTAM,
SEN BİŞEY YEMİYÖ MÜSÜN? SANA DA
SÖYLÜTİM BİŞEYLER.

AAA, YOK YAA, GÜK SAĞ-
OLL BEN
DİŞARDA
YIYCEM.

"GÜÇÜK" HA? AH ANNEE,
BENİ NİME DOĞURDUN
HA ANNEEE!

BAK BENİM MULTİNET DOLU DAHA...
HADİ SANA DA Bİ TOMBİK DÖNER
SÖYLÜTÜRÜM, OLMAZ ÖYLE AYRI GAYRI...
GÜZELDİR BURANIN TOMBİKLERİ...

AMA
OLMAZ
ÖYLE...
BEN
ÖDİYCEM...

HERKEŞ
ÖLÜM SESSİZ-
ÜĞÜNDE BU
YÜREKÜ EDİM
DİNİYOR...

SENDE MULTİNETİNİ ALINCA
BANA İSMARLARSIN, LÜTFEEN...

BU YAĞIZ ANADOLU
DELİKANLISININ
VARR YA; AKLINI
ALİYOR PAŞA...

ÜNİFORMADAN
BEZGİNLİK
AKİYOR.

SİRTLAN GİBİ KAPMIŞ NE-
VALEYİ İNİNE GİDİYOR...
KİMSEYE KOKLATIR MI HİÇ...
YALANDAN BİLE BÜYÜK ETMEZ-
KESİN İZMİR-
LE BİLİ-
ŞİĞİ VAR.

Bİ ŞUNUN SEHVEİLİ İSTAHINA BAKIN; NASI KEMİRİYÖ
KEMİKLERİ. ACIYA VE TUZA BOĞMUŞ KAYIN İTİ...

BİRDE ŞUNUN NE YEDİĞİNİ BİLE BİLMİZ
HAİNE BAK. NE TAT ALİYOR NE TUZ...
ÖNCEKİ ZAMAN DİLİMLERİNDE
TAKILMIŞ KALMIŞ...

BELESE NE KOPARSA
KAPIR MENÜ... İLLALLAH
ETİRMİŞ DÜRÜMCÜYÜ...

OLMEK VAR DÖNMEK YOK BU YOLDAN. HAYAT YENİ BAŞLIYOR... 21

BOBO

BAHADİR CÜNEYT YALÇIN

ŞEN MAKAS

✂ Bir berber bir berbere, "Bre berber, gel beraber bir berber dükkânı açalım" demiş. Öbürü yanıtlamış: "Ne desem boş, nasılsa benim cevabımı kimse hatırlamaz."

✂ "Kocamın gururundan çok etkilendim. Onu ilk gördüğüm anı unutamam. Bir tepenin başında duruyordu. Saçları rüzgârda uçtu, öyle mağrurdu ki koşup yerden almadı peruğu." Jean Carroll

✂ Zimbabveli Mutsa Madonko, Güney Afrika'nın başkentinde bir gece kulübünde sızmıştı. Uyandığında 10 yıldır uzattığı saçlarını yerinde bulamadı. Talihsiz genç, böyle bir hırsızlığın türediğini, bu manyakların cüzdanla, telefonla değil uzun saçlarla ilgilendiğini öğrendi. (2013)

✂ Saçını parlak tutmak için safranla yıkayan Büyük İskender, askerlerine sakalı yasaklamış çünkü adamların savaş anında sakallarından yakalanmalarını istemiyormuş.

✂ Yarı Son Gündür (1971) filminin bir yerinde Yılmaz Güney, sevgilisi rolündeki Fatma Girik'in kaşlarını alır. Kanaatimce sinema tarihimizin en özgün romantizm sahnesidir.

✂ Karbon salımında az bir paya sahip olsa da alkolle kulak kılı yakmanın Kyoto Sözleşmesi kapsamına alınarak kısıtlanmasını talep ediyorum.

✂ "Pardon, evinize halk otobüsü ile gidecekseniz şu bilyeğinizi bu kadar uzatmayın beyefendi; bir yere mi tutunayım, burnumu mu kaşıyayım yahu!" Gökhan Özcan

✂ Yazar Onur Ataoğlu, Japonların saçlarının yuvarlak değil üçgenimsi bir kesiti olduğunu, Japon kuaförlerinde cinsiyet ayrımı yapılmadığını, saçları genellikle genç kızların kestiğini, mahalle berberlerinde +18 dergilerin rahatça karıştırıldığını anlatır.

✂ "Türkiye'de bir berbere gidinceye kadar burun kıllarımın farkında değildim." Raymond Tallis

✂ Kore önce Kuzey ve Güney diye ikiye ayrıldı. Sonra Kuzey de kendi arasında Kim Jong-Un'un kafası ve saçı olarak ikiye ayrıldı.

✂ Bir Berber Bir Berbere... adlı kitapta, berber dayısının kollarındaki bazı kılları "Şu benim değil, şu benim değil" diyerek yolduğunu yazar Hasan Ali Toptaş. O yıllarda dayısı, müşterilerden sıyrılan kılların makul bir sürede temizlenmezse olduğu yerde kök salacağına inanmaktadır.

✂ "Genellikle kimse saçından memnun değildir. Dalgalı saçlılar düz saçlı; düz saçlılar dalgalı saçlı olmak ister. Kellere de herkesin kör olmasını ister." Rita Rudner

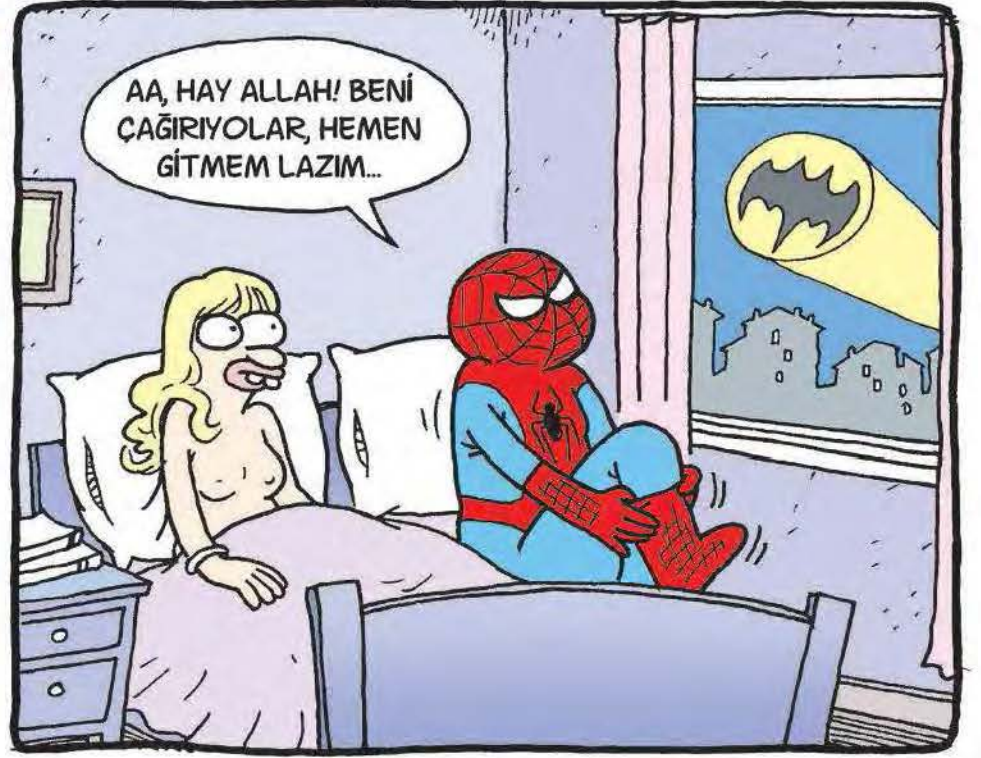
✂ "Bıyıklıya piyaz vermek; polisle iyi geçinmek. Bitleri eşek olmak; çok sinirlenmek. Sakal yapmak; birkaç kişilik ortamda esrar ikramında bulunmak." Ali Püsküllüoğlu • Türkçenin Argo Sözlüğü

✂ Güney Kore'de bir kadın elektrikli süpürge saçını kapınca ambulans çağırdı. Süpürge son teknoloji, robotik modeldi; tozu tespit edip devreye girebiliyordu. Kadıncağır yer yatağında kirlı saçlarla uyuma gaffetine düşmüştü. (Ocak 2015)

✂ Sevgilim, saçların mis kokuyor. Kaşların yay gibi sevgilim. Kirpiklerin sevgilim, aşk yelpazesi. Sakalların... Lazere gidelim mi sevgilim? ♡

PENGUEN
özel 12

KURUCU: PENGUEN MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİAZ SAHİBİ: ERGİL TAŞARÖZLÜ YAYIN KURULU: SELÇUK ERDEM, ERGİL TAŞARÖZLÜ

YAZIŞI ERİ MÜDÜR: FARUK KAYA GENEL MÜDÜR: SELÇUK ERDEM HALIQA İLİŞKİLER: UFAK YAL
ADRES: PULYA MAH. BÜYÜKÖRE CAD. QUASAR KAPI NO:76 KAT: 13 BAİRE:1302 ŞİŞLİ/İSTANBUL TEL: (0212) 298 3277

Penguen'de yayımlanan tüm karikatür, yazı, resim ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayın ve diğer yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

